

ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ... ΠΑΥΛΑ

«Όποιος αγαπάει την πατρίδα του, την κρίνει αυστηρά»

Γράφει ο Γιώργος Μεσσάρης | georgemessaris@gmail.com

Έχει η Ελλάδα ομορφιές...

ΜΕΡΟΣ 1

Σήμερα και στις προσεχείς δύο-τρεις εβδομάδες θα ξεφύγουμε από τη γνωστή θεματολογία της στήλης. Αφορμή η πρόσφατη περιήγησή μου στην Βόρεια Ελλάδα και η επιθυμία μου να μοιραστώ μαζί σας τις εμπειρίες αυτού του όμορφου ταξιδιού... Όπου και αν στρέψεις το βλέμμα σου η φύση της Ελλάδας σε μαγεύει. Τα επιβλητικά βουνά, τα εντυπωσιακά φαράγγια, τα ποτάμια με τα γάργαρα νερά, τα γραφικά χωριά, οι καταπράσινοι κάμποι, οι αμέτρητες ακρογιαλιές με τα πεντακάθαρα νερά που σαν σειρήνες σε καλούν να σ' αγκαλιάσουν...

Έκανα πρόσφατα, μαζί με τη γυναίκα μου, μια μεγάλη περιοδεία σε τόπους της ελληνικής γης διανύοντας με το αυτοκίνητο δύομισι χιλιάδες χιλιόμετρα. Ξεκινήσαμε από τη βάση μας, την Κεφαλλονιά, και μέσω Κυλλήνης και Πάτρας τραβήξαμε για Ηγουμενίτσα. Το πέρασμα από την επιβλητική γέφυρα Ρίου - Αντίρριου σου παίρνει την ανάσα. Είναι πραγματικά ένα τεχνολογικό θαύμα η γέφυρα αυτή αλλά πέραν από αυτό, εκείνο που σε καθηλώνει είναι η θέα από εκεί πάνω. Δεξιά ο Κορινθιακός Κόλπος και αριστερά στο βάθος απλώνεται το Ιόνιο Πέλαγος. Μια πραγματική μαγεία! Τα διόδια, 13,20 ευρώ (!), σε ξαναφέρνουν για λίγο στην πραγματικότητα για να συνεπάρουν και πάλι οι μύριες ομορφιές της φύσης.

Ακολουθώντας την υπό κατασκευή Ιόνιο Οδό, η οποία όταν ολοκληρωθεί θα ενωθεί με την Εγνατία στα Ιωάννινα, φθάσαμε στην Αμφιλοχία που οι ομορφιές της βρίσκονται «κρυμμένες» στο βάθος του Αμβρακικού Κόλπου. Σταματήσαμε να ξεμουδιάσουμε. Παρότι ήταν η τελευταία μέρα του Νοέμβρη, ο καιρός

καλοκαιρινός. Σκέπη πρόκληση για ένα μπάνιο. Ο χρόνος όμως μας πιάζε και προτιμήσαμε να πιούμε έναν καφέ σε μία από τις πάμπολλες καφετέριες της παραλίας. Μπροστά μας δεκάδες μικρές βάρκες και ψαροκάικα και η γαλήνια απλωσιά του Αμβρακικού, με τα λιγοστά σύννεφα να αντανάκλουν στα ξεχασμένα από κάθε πνοή ανέμου νερά του κόλπου. Μια εικόνα πραγματικά αξέχαστη! Μετά τη μικρή αυτή ανάπαυλα, πήραμε τον αυτοκινητόδρομο 42 που οδηγεί στη Βόνιτσα και από εκεί, περνώντας από την υποθαλάσσια σήραγγα που ενώνει το στόμιο του Αμβρακικού, συνεχίσαμε το ταξίδι μας προς την Ηγουμενίτσα, τον τόπο της πρώτης διανυκτέρευσης.

Ο ήλιος είχε αρχίσει να γέρνει προς τη δύση και το Ιόνιο είχε πάρει ένα απόκοσμο χρυσοκόκκινο χρώμα. Στο βάθος τα μικρονήσια Παζοί και Αντίπαξοι έδιναν τη δική τους πινελιά στο απέραντο γαλάζιο του πελάγους. Οι σκιές τους κόντρα στο ροδοκόκκινο ήλιο διαλαλούσαν την παρουσία τους σε ντόπιους και περαστικούς. Οι διάφορες αποχρώσεις του γαλάζιου του Ιονίου σε ένα υπέροχο μείγμα με τα ζεστά χρώματα της δύσης. Αξεπέραστα παιχνίδια της φύσης!

Το απόγευμα είχε προχωρήσει για τα καλά. Στρίψαμε αριστερά στον αυτοκινητόδρομο για να πάμε στην Πάργα. Οδηγούσα βιαστικά για να προλάβουμε πριν ο ήλιος βυθισθεί στον ορίζοντα. Την Πάργα είχαμε επισκεφθεί και άλλες φορές, όμως η τουριστική αυτή κωμόπολη αλλάζει όψη ανάλογα με τις εποχές.

Το καλοκαίρι βρίθεται από επισκέπτες που εξορμώντας από τα καταλύματά τους προσπαθούν να απολαύσουν κάθε ομορφιά του υπέροχου τοπίου και να την απαθανατίσουν με μύρια φωτο-

Το σκοτάδι άρχισε να ρίχνει σιγά-σιγά το πέπλο του αλλά το θερμόμετρο, παρότι χειμώνας, μας έκανε καλοσύνες. Έπρεπε, όμως, να βιαστούμε για να φθάσουμε στην Ηγουμενίτσα. Είχαμε χρόνια να

επισκεφθούμε γι' αυτό και μείναμε άφωνοι από την ανάπτυξη αυτού του σημαντικού για λιμανιού της Ελλάδας. Είχαμε ακούσει, βέβαια, γι' αυτή την ανάπτυξη αλλά άλλο ν' ακούσ και άλλο να βλέπεις. Μεγάλα κτίρια, καταστήματα, κίνηση στους δρόμους.

Από το ξενοδοχείο μας τηλεφώνησα σε έναν αγαπημένο φίλο. Το Μιχάλη Καλλιό. Ήμασταν συνάδελφοι για 15 χρόνια στην εφημερίδα «Ο Κόσμος» του Σίδνεϊ. Ο Μιχάλης και η οικογένειά του επέστρεψαν πριν 20 και πλέον χρόνια στην Ελλάδα και ζουν τώρα μόνιμα στη Νεράιδα Θεσπρωτίας.

Αφού κάναμε έναν περίπατο στην όμορφη παραλία της Ηγουμενίτσας, οι έντονες μοσχοβολιές μας οδήγησαν σε ένα όμορφο εστιατόριο. Εκεί οι αναμνήσεις από τα χρόνια μας στη μακρινή και φιλόξενη γη του Νότιου Ξαναζωντάνεψαν και μας παρέσυραν σε ατέλειωτες συζητήσεις. Θυμάσαι τούτο, θυμάσαι τ' άλλο. Για θυμήσου αυτό. Όταν κοιτάξαμε κάποια στιγμή το ρολόι κτύπησε... συναγερμός. Έπρεπε να επιστρέψουμε στο ξενοδοχείο μας για λίγες ώρες ύπνου πριν συνεχίσουμε την επομένη, πρωί-πρωί, το ταξίδι μας για τις Σέρρες. Αποχαιρετιστήκαμε με το Μιχάλη, τη γυναίκα του Βούλα και την οικογένειά τους και δώσαμε ραντεβού για μια νέα συνάντηση, αυτή τη φορά στην Κεφαλλονιά.

ΣΤΙΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: Η όμορφη παραλία της Πάργας και η γραφική Αμφιλοχία στο βάθος του Αμβρακικού Κόλπου.

Μέχρι την επόμενη εβδομάδα να είσατε καλά και... ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ.

georgemessaris@gmail.com
www.omegadocumentaries.com (Τελευταία παραγωγή: ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ - ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ)

ΤΡΕΙΣ ΔΙΠΛΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ DVD:
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΑΓΓΛΙΚΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΙΤΑΛΙΚΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΡΩΣΙΚΑ

Flowers Of The Sea Λουλούδια Του Πελάγους

Ένα ιστορικό-πολιτιστικό ντοκιμαντέρ
71 λεπτών του Γιώργου Μεσσάρη
για την Κεφαλλονιά και την Ιθάκη

ΤΙΜΗ \$25.00 ΜΕ ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ: georgemessaris@gmail.com - Τηλ.: +30 6978 500020

georgemessaris@gmail.com
www.omegadocumentaries.com (Τελευταία παραγωγή: ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ - ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ)